

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 31 (3921)

Anykščiai,

1979 m. kovo mėn. 17 d.

Kaina 2 kap.

LKP rajono komiteto II plenumas

Vakar įvyko LKP Anykščių rajono komiteto II plenumas.

Plenumas apsvaistė klausimą „Dėl rajono partinės organizacijos uždavinių stiprinant pašarų bazę rajono ūkiuose, didinant mėsos, pieno ir kitų gyvulininkystės produktų gamybą“.

Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Diskusijoje dėl pranešimo dalyvavo Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio direktorius Z. NAZAROVAS, „Aušros“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė J. KRALKIENE, Kurklių kolūkio gyvulininkystės padalinio brigadininkas A. SABALYS, „Gintaro“ kolūkio vyr. zootechnikė G. DRAGONIENE, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio direktorius A. PUODZIUKAS, „Gimtosios žemės“ kolūkio vyr. agronomė G. KAUSPEDIENE, „Anykščių šilėlio“ kolūkio inžinierius-mechanikas A. GUDELIS, Traupio apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas B. PILKAUSKAS, rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS.

Plenumo Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto Vidaus reikalų skyriaus ataskaitą apie priemonių planą „Dėl tolimesnio darbo stiprinant tėsėtvarkos būklę rajone 1978–1980 metais“ vykdyti padarė rajono Vidaus reikalų skyriaus viršininkas R. BALTUSNIKAS. Papildoma pranešimą šiuo klausimu skaitė LKP rajono komiteto antrasis sekretorius D. GRABUSOVAS.

Diskusijoje kalbėjo LLKJS rajono komiteto sekretorius R. KUTKA, rajono prokuroras V. RINKEVICIUS.

Svarstytais klausimais plenumas priėmė atitinkamus nutarimus.

Plenumas patvirtino LKP rajono komiteto darbo priemones 1979–1980 metams TSKP XXV suvažiavimo nutarimams įgyvendinti.

Plenumas patvirtino LKP rajono komiteto organizacinio partinio darbo, ideologinio darbo ir žemės ūkio ekonomikos komisijas.

d. inf.

Ruošiantis lenininę taktiką

Savo darbo vietoje

Patriotinė Maskvos įmonių iniciatyva balandžio 21-ąją surengti komunistinę taktiką, skirtą V. Lenino gimimo 109-osioms metinėms, susilaukia vis platesnio Anykščių rajono darbo žmonių pritarimo.

Talkos dieną pasidarbuoti iš penkis rengiasi ir Anykščių mechanizuotos kolonos energetikai. Dauguma šio kolektyvo dirbančiųjų komunistinio darbo šventę ruošiasi pasitikti triūsdamį įprastinėse darbo vietose, išsidėsčiusiose net septyniuose mūsų respublikos rajonuose. Daugiau kaip 50 žmonių darbuosis Utenos elektros tinklų gamybinės bazės statyboje, daugiau nei 100

anykščių išvyks į Molėtų rajono Dubingiu profilaktoriumo statybą, o elektrikų brigados Zarasų, Ignalinos, Svencionių, Ukmergės rajonuose tą dieną planuoja nutiesiti apie 2 kilometrų naujų elektros tiekimo linijų. Tikimasi, jog talkos dieną ten tik statybos-montavimo darbų bus atlikta už 6 tūkstančius rublių, iš kurių apie 800 rublių numatyta pervesti į dešimtojo penkmečio taupyklę.

Gausus administracijos, kontoros dirbančiųjų, dirbuvų darbininkų būrys tvarkysis ir gražins savo darbiavietės aplinką, prisidės prie Anykščių miesto gerbūvio darbų.

V. Limaltė

Komunistinio darbo šventei

— Artejančiai šeštadieninei taktikai ruošiamės kaip tikrai komunistinio darbo šventei, — sako Kavarsko vartotojų kooperatyvo pirmininkas, vietos lenininės taktikos organizavimo štabo viršininkas Pranas Grikenis.

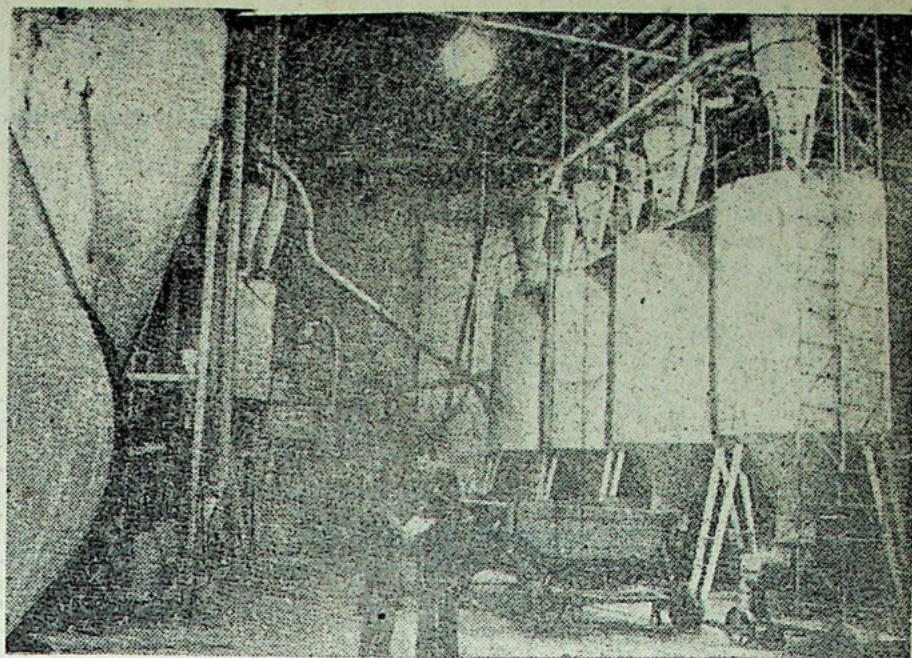
Dauguma kavarskiečių prekybinių balandžio 21-ąją sutiks stovėdami už prekystalių, aptarnaudami miesto gyventojus ir svečius. Tačiau administracijos, buhalterijos, kiti kooperatyvo dirbantieji — daugiau kaip 35 žmonės — pagrindiniu savanoriško darbo tikslu numatė smagiai, iš širdies padirbėti miesto prekybinius taškus ruošiant vasaros sezonui. Antai, prie neperseniausiai iškilusios naujos kontoros bus pasodinta nemažai medelių ir naujų želdinių, daugiamečiais žolėmis apsėtos šaliosios vejos. Talkininkai taip pat pasiryžę iš pagrindų pakeisti, pagerinti gatvų drabužių parduotuvės aplinką, dalyvauti kituose prekybinių įmonių gerbūvio kėlimo darbuose.

V. Lalčius

Nuo mažens Antanas Kepalinskas mėgo meistrauti, domėjosi kalvyste. Tad susikūrus K. Staro kolūkiui Antanas Kepalinskas kartu su hitais nagingesniais vyrais pradėjo remontuoti negausius to meto kolūkiečių darbo įrankius: šakes, akėčias, plūgus. Kalviu Antanas dirba ir dabar. Nepasikeitė jo meilė darbui, kalvystės amatui. Tik neatpažįstamai pasikeitė darbo sąlygos. Dabar Antanas Kepalinskas su kitais remontininkais, mechanizatoriais dirba jaukiuose mechaninėse dirbtuvėse ir taisyti lenka galingus traktorius, automašinas, įvairių įvairiausių žemės ūkio mašinų. Darbo veteranas Antanas Kepalinskas už darbštumą, sumanumą, „auksines“ rankas K. Staro kolūkyje visų gerbiamas.

Vyl. Bagdono nuotr.

Vertingais pašarais aprūpina gyvullus Utenos rajono Pakalnių kolūkio pašarų cehas. Ir žiemos laikotarpiu iš karvės per mėnesį vidutiniškai primelžiama po 300 kg pieno.

Šį industrinį cechą pastatė ūkio šefai — Vilniaus „Neries“ gamykla, kuri gamina vitaminizuotų pašarų ruošimo mašinas. Įmonės kolektyvas padėjo sumontuoti įrengimus, apmokytį specialistus. Ceha veikia agregatas AVM-1,5, kurio našumas — pusantros tonos žolės miltų per valandą.

NUOTRAUKIOJE: Pakalnių kolūkio pašarų cehas. Priekyje — sandėlininkė-laborantė S. Skobiejenė ir cecho vedėjas E. Bražukas.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Taupome elektros energiją

Neįprastai šalta šių metų žiema mūsų kolūkio energetinei tarnybai sukėlė daug rūpesčių. Svarbiausias mūsų uždavinys buvo išlaikyti fermose tinkamą mikroklimatą, užkertant kelią mėsos ir pieno gamybos mažėjimui bei gyvulių kritimui.

Didžiausias elektros energijos ūkioje žiemos metu yra kaulidžių kompleksas ir mechaninės dirbtuvės, apšildomos elektriniais katilais. Šie objektai per šį metų sausio mėnesį sunaudojo 110 tūkstančių kilovatvalandžių elektros energijos. Vasario mėnesį, orams kiek atšilus ir įgyvendinus energijos taupymo priemones, šiuose objektuose elektros sunaudojimas sumažėjo iki 69 tūkstančių kilovatvalandžių.

Sieklant racionaliai naudoti elektros energiją, kartu žymiai nepabloginant fermų mikroklimato bei maž-

inant suvartojamą galingumą energetinės sistemos maksimumų metu, pas mus buvo įrengtas programinis visų elektros kaloriferių valdymas. Elektrodinami katilams, kurie ir anksčiau dirbo automatiškai, pagal duotą programą, buvo papildomai įvestas temperatūrinis reguliavimas. Žiemos laikotarpiu buvo atjungtas gamybinių pastatų lauko apšvietimas, o fermose naktimis įjungiamas tik budintis apšvietimas. Visi gamybinės paskirties vandens šildytuvai dirba automatinu režimu. Šios priemonės, mūsų paskaičiavimu, sumažino elektros energijos sunaudojimą.

ma gamybos reikams apie 15 tūkstančių kilovatvalandžių.

Kas metal, intensyviai žemės ūkio produkcijos gamybą, elektros energijos sunaudojimas ūkyje didėja. Todėl mes esame numatę įgyvendinti daug įvairių elektros energijos taupymo priemonių. Dabar įgyvendinama individuali gamybinių objektų energijos sunaudojimo apskaita, o vandens tiekimo automatika perdėbama slėgimo principu. Visa tai ateityje padės mums efektyviau naudoti elektros energiją.

E. Šukys
„Svyturio“ kolūkio energetikas

Derliui — geras pamatas

Susumuoti rajono ūkų socialistinio lenktyniavimo už geresnį organinių trąšų tvarkymą, kaupimą ir tinkamą panaudojimą pirmojo etapo rezultatai. Lyginant ūkių pasiekimus, buvo atsižvelgiama į išvežtų trąšų kiekį, skaičiuojant kiekvienam hektarui ariamos žemės, mėšlo tvarkymą prie fermų ir racionalių kraiko panaudojimą.

Pirmąją vietą šiame etape iškovojo „Gimtosios žemės“ kolūkio žemdirbiai. Per du pirmuosius šį metų mėnesius jie išvežė į laukus po 4,29 tonos organinių trąšų vidutiniškai kiekvienam ariamos žemės hektarui. Antroji

vieta atiteko svėdasiečiams. Šiame kolūkyje per sausio ir vasario mėnesius išvežta atitinkamai po 4,21 tonos trąšų. Organinių trąšų išteklius svėdasiečiai sumaniai padidina, kompostuodami lauke su durpėmis skystą mėšlą. Trečioje vietoje — „Gintaro“ kolūkis, kuriame per du pirmuosius šį metų mėnesius išvežta po 4,02 tonos trąšų kiekvienam ariamos žemės hektarui. Nuo šių prizininkų nedaug atsilieka Cerniachovskio kolūkis ir Raguvėlės tarybinis ūkis, kuriuose į laukus spardiai vežamos trąšos ir kraunavidutiniškai kiekvienam ariamos žemės hektarui. (ELTA)

B. Danauskas

Alytiškiai namai — ir miestuose

Daugelyje kolūkių gyvenviečių dabar statomi daugiaburės ir patogūs mediniai surenkamieji namai, kuriuos gamina Alytaus eksperimentinis namų statybos kombinatas. Respublikos Ministrų Taryba nutarė leisti steigti šių namų statybos kooperatyvus taip pat rajonų centruose, rajono navaudumo miestuose ir miesto tipo gyvenvietėse.

(ELTA)

Kur laukiamos jaunos rankos

Mūsų apylinkėje — kaip ir visur respublikoje — kasmet stoji rikiuotė naujų ir dviejų fermų pastatai su šiluminiais įrengimais. Šiame penkmetyje bus įvestas rikiuotės tarpkinis Svėdasų kaulidžių kompleksas. Valdymo šiuose fermose įrengimus sugebės tik aukštos kvalifikacijos žmonės. Tuo tarpu kolūkių fermose iki šiol trūkia bemaž vien tik vyresniųjų kartos vyrai ir mokytojai. Suprantamas tad „Už taiką“ kolūkių vyrų, zootechnikų G. Keblienės nerimas, kas pakeis išsivysčiusius į pensiją gyvulių augintojus? („Kolektyvinio darbo“ š. m. sausio 20 d. numerio buvo išspausdintas šios autorės straipsnis „Mūsų pamaina, mūsų ateitis“).

Mūsų mokykloje mokosi nemaža stropių, darbo neįveikiančių vaikų ir merginų. Tačiau ne taip jau paprasta įtikinti jauną žmogų, kad jis pasirinktų specialybę ne tik pagal savo sugebėjimus ir polinkius, bet ir šiuo metu labiausiai reikalingą liaudies ūkiui, atitinkančią visos valstybės interesus.

Iš 71 moksleivio, baigusio mūsų mokyklą, 8 klases, 13 vaikų įsigyja mechanizatoriaus specialybę kaimo profesinėse technikos mokyklose. Deja, jų tarpe — nė vienos merginos ir nė vieno būsimą gyvulių augintoją. Tokia padėtis mūsų mokytojų nepatenkina, verčia ieškoti naujų metodų profesiniam orientavimui gerinti. Mes žinome, jog mechanizatorių bei gyvulininkystės darbuotojų gyvenimo keltas prasideda dar mokyklos suole.

Mūsų mokykloje yra sudaryta profesinio orientavimo sistema. Mokiniai supažindinami su žemės ūkio gamyba, su žemės ūkio specialybėmis bendrojo lavini-

mo dalykų pamokose, vykstant darbinį mokymą ir įvairių užklasinio užsiėmimų metu.

Mokyklos sienlakraštyje nuolat talpinami pasakojimai apie mokinių tėvus — pirmaujančius žemdirbius bei gyvulių augintojus. Neretai organizuojame mūsų moksleivių susitikimus su žemės ūkio specialistais, su vaikinais, besimokančiais kaimo profesinėse technikos mokyklose. Mes esame labai dė-

Tęsiame pokalbį

kingi Svėdasų kolūkių kaulidžių fermos vedėjai A. Gineikienei, šio kolūkio pirmininko pavaduotojai J. Dilienei, agronomui B. Durasevičiui, traktorininkui B. Giedraičiui, „Lenino keliu“ kolūkio fermos vedėjui, Lenino ordininkui J. Stukui, tarpkinio kaulidžių komplekso direktoriui D. Pociui už turintus pokalbius su moksleiviais, už pagarbos žemdirbio profesijai skiepimą ir ne vienam mokiniui nurodytą prasmingą gyvenimo kelią.

Tačiau nereikia pamiršti, jog aštuntokui pasirenkant gyvenimo kelią, didelę reikšmę turi tėvų nuomonė. Pasitaiko, kad tėvai vaikams, net turintiems ryškų polinkį į žemės ūkio profesijas, sako: „Dirbk kur nori, tik ne žemės ūkyje“. Kas lemia tokių tėvų požiūrį? Galbūt, neišspręstos problemos, organizuojant žemdirbių poilsį. Ne visos fermos šiandien yra gerai mechanizuotos, ne visi gyvulių augintojai turi poilsio dienas. Bene todėl kai kurie tėvai neskatina vaikų pasilikti gimtajame kaime.

Tėvų nuomonė ypač didelę įtaką turi kolūkių vadovams. Jie geriausiai žino ūkių perspektyvas, reikalingų kadrų skalčių, ir jų pokalbiai su tėvais duoda neblogų vaisių. Nemaža šioje srityje nuveikė Svėdasų ir „Aušros“ kolūkių pirmininkai, kurie mokinių profesinį orientavimą laiko savo tiesioginio darbo dalimi.

Prieš keletą metų profesiniam orientavimui mūsų mokykloje, kaip ir eilėje kitų kaimo mokyklų, nebuvo skiriama didesnės dėmesio. Ir nenuostabu, kad tokiomis

sąlygomis tik retas moksleivis pasirinkdavo, sakysime, kaimo mechanizatoriaus profesiją. Kai sutelktomis pedagogų, ūkių visuomeninių organizacijų, gamybos vadovų ir specialistų pastangomis pradėjome šioje srityje taisyti spragas, reikalingi laipsniai ėmė gerėti. Apie tai byloja ir šio straipsnio pradžioje pateikti skaičiai. Dabar kaimo mechanizatoriaus specialybė vėl tampa populiari mūsų berniukų tarpo. Šis geras poslinkis skatina mus į ateitį žiūrėti optimistiškai: esu įsitikinęs, jog sutelkę bendras pastangas, pasieksime gerų rezultatų ir ruošdami jaunąją gyvulių augintojų pamainą.

Meilė žemdirbio profesijai pati savaime neateina. Ją reikia ugdyti iš mažens. Šeima — mokykla — kaimo proftechninė mokykla — ūkis — tai vieningos sistemos grandinės. Tik nuo jų sąveikos, darnumo ir priklausys moksleivių profesinio orientavimo efektyvumas.

O. Pretkelienė
Svėdasų vidurinės mokyklos
užklasinio darbo
organizatorė

Kovo 18-oji — Butų ir komunalinio ūkio ir buitinio gyventojų aptarnavimo darbuotojų diena

Gyventojų patogumui

Daugybę pačių įvairiausių paslaugų rajono gyventojams teikia Anykščių BGAK darbuotojai. Prireikę pasiūti palatą, nusifotografuoti, susitaisyti batus ar šaldytuvą, išvalyti kostiumą ar nusimegti megztinį — kiekvienas kreipiasi į buitininkus.

Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojai stengiasi dirbti tik kokybiškai, kultūringai aptarnauti klientus, sėkmingai vykdyti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus. Už puikius darbo rezultatus anykštėnai ne kartą tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais respublikoje, už trečiųjų dešimtojo penkmečio metų planų įvykdymą kombinato kolektyvui įteiktas LKP Centro Komiteto, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos, Profesinių sąjungų respublikinės tarybos ir LLKS Centro Komiteto garbės diplomas.

Pasitikdami savo profesinę šventę buitininkai turi kuo pasidžiaugti.

Pirmaujantis avalynininkas komjaunuolis Vilmantas Vanagas.

Komunistinio darbo kolektyvo — Panevėžio radiotechninių aptarnavimų įmonės Anykščių radio-televizorių taisyklos darbuotojai brigadininkas Antanas Kašelynas (dešinėje), Valentas Daugėla, užsąjūdi priėmėja Liucija Koklenė ir praktikantas, Kauno MPTM Nr. 2 auklėtinis Antanas Cerkasas aptaria socialistinio lenktyniavimo eigą.

TA PAVASARĮ PRIE ODERIO...

Ateistinė popietė jaunimui

Tą penktadienį rajono vidurinių mokyklų moksleiviai rinkosi į ateistinę popietę, kurią įžanginiu žodžiu pradėjo rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas A. Jakniūnas. Apie krikščionybę ir jos esmę kalbėjo Žaliosios aštuonmetės mokyklos direktorė M. Sablevičienė.

Renginyje dalyvavo Vilniaus liaudies universiteto materialistinės pasaulėžiūros fakulteto dekanas, laikraščio „Komjaunimo tiesa“ ateistinės tarybos pirmininkas, „Žmonės su abiltimis“, „Vienuoletis ir tikėjimas“, „Mažoji paslaptis“ ir kitų knygų autorius, jaunystėje buvęs salieziečių kongregacijos vienuolis Bronius Jaučiškis. Jis plačiai ir įdomiai papasakojo moksleiviams apie savo pergyvenimus, patirtus už vienuolio sienų, kelius, atvedusius į kovą ateistų gretas.

Svėdasų vidurinės mokyklos ateistų būrelio nariai, vadovaujami Lietuvos TSR nusipelnusio mokytojo Tautvydo Kazlausko parodė susirinkusiems literatūrinį religinių prietarų teismą.

Tokias ateistines popietes jaunimui keltina surengti ir kitos rajono vidurinės mokyklos.

K. d. inf.

1. Kėlėsi ryto migla virš Sventosios slėnio, virš raguvų. Nužvarbė beržai mėtė paskutinius savo lapus. Tą rudens rytą Antanas Dragūnas atsisveikino su žmona, pabučiavo prieš porą savaičių gimusią dukrelę ir kartu su Stašiu Dudoniu, Povilu ir Jonu Baltuškomis, Napoliu Kiaušiniu bei kitais elmininkiečiais, aplinkinių kaimų vyrais išvyko į Uteną, į karinį komisariatą. Dar nebuvo pasibaigęs Didysis Tėvynės karas, į vakarus skrido lėktuvai, ten griudėjo frontas. Sunkia širdimi Antanas išvyko iš savo Elmininkų. Ne tik todėl, kad nežinia kokie išbandymai, pavojai jo laukė fronto apkausoje. Jaudinosi, kaip be jo versis šeima, ar neatsilins kurią naktį neapykantos pilni buožėkai, ar neatsiliks tokia nelaimė, kaip tą vakarą jo tėviškėje, Saltalankių vieniemyje. Atėjo jie iš miško apsikarstę ginklais, išsivyrė senąjį Dragūną į kėlmą ir po klevu nušovė. O motinai ir brolienei Stasei liepė kauptis prie lovos, sutarškė j moteris nukreipta automatių serija, jos apsipliusios kraujais suknubo vietoje. Žudikų iš trobos išnešta ir numesta pagriovinė Stasė netrukus atgavo sąmonę, nors ir sunkiai sužeista iš paskutiniųjų šliaužė pakrūmėmis, kol pasiekė kaimynus. Šlovė išvykstan-

čiam į karą Antanui akyse neseniai nužudyti tėvai, šviežiai supiltas jų kapas...

2. Žiema prabėgo Brianske. Naujokai praėjo apmokymą, susipažino su ginklais. Antanas Dragūnas tapo artileristu. Padvelkus pavasario vėjams, atėjo laikas vykti į frontą.

...Tik išnešęs ledus, platus ir vandeningas Oderis. Prie šios upės Antanas stojo į pirmąjį mūšį su hileirinkais. Tamsią naktį, šviesiojant raketoms, kelios puikos kuopos valtelėmis perplaukė Oderį, kitame jo krante užėmė pozicijas. Vokiečiai tuoj susigaudė koks reikalas, prabilo minosvaidžiai, pabūklai, sprogsiantys sviediniai taškė vandens ir purvą, kulkos kapojo pakrantės medžių ir krūmų šakas. Kartais Antanui atrodydavo, kad vargu ar kas gyvas išeis iš to pragaro. Tąkart teko trauktis, vėl keltis per upę. Daug kovos draugų visam laikui liko aname Oderio krante, o ir pats Antanas stebėjosi, kad gyvas ir sveikas, dar girdi vėversį, mato tekančią saulę.

Nepaisant įnirtingo hileirinkų priešinio, tarybiniai kariai vis stūmėsi tolyn, artėjo prie Berlyno. Išdilo iš Antano atminties to, ką žinojo apie pavadinimą. Tik lig šiol akyse matosi tolimoje dunksantis plytinės

kaminas, per lygumą vingiuojantis upokšnis, už viešo kelio — raudonstogių namų rikiuotė... Mūsų kariams, pakilusiems į ataką, kelią užtvėrė stipri kulkosvaidžių ugnis. Paaiškėjo, kad pliekė iš po akmeninio tilto. Kaip iš patiltės priedangos iškrapštyti vokiečių kulkosvaidininkus? Sialietis Steponas skubiai padavė sviedinius. Antanas užtaisė pabūklą, o nuo Zaslių kilęs taikytojas Vladas Mickus per optinį prietaisą nusitaisė į užmaskavusį kulkosvaidžio lizdą. Po poros paleistų šūvių įnirtingai kalėnės kulkosvaidis nutilo. Kai paupiu dar bandė bėgti gyvi likę fašistai, juos taip pat „pavaišino“ artileristai. Už tai Antanas Dragūnas buvo apdovanotas medaliu „Už kovinius nuopelnus“. Tik tas apdovanojimas karį surado po poros metų, kai jisai jau buvo sugrįžęs į Anykščius.

3. Iki Berlyno buvo belikę tik 17 kilometrų. Parako dūmal grauzė akis, kurtino sprogimai ir šūvių papliūpos. Užtaisytojas Antanas Dragūnas jau nežinia kiek sviedinių įgrudo į pabūklą vamzdį, bet tąkart jį sulaukė smūgis į klubą. Pabandė žengti... ir aštrus skausmas susmukdė vietoje.

Kažkas pašaukė sanitara, tasai neužilgo pribuvo, perrišo Antanui žaizdą ir liepė jam kaip nors pačiam kops-

tytis iš mūšio lauko, trauktis užnugarin.

— Aš, broliu, šliaužiu į priekį, ten yra sunkiai sužeisti, reikia tiems kaip nors pagelbėti, — pasakė tildamas sanitaras.

Lyg tyčia šaudymas dar suintensyvėjo, prabilo minosvaidžiai. O koja kaip medinė. Staip ne taip Antanas nusigavo iki kanalo, o paskui tai šliauždamas, tai šokuodamas viena koja, o sužeistąjį prilaikydamas ranka, palei kanalą, bombų išmuštų duobių priedangoje traukėsi atgal. Vienas sviedinys šalimais sproges višai apkurtino, apnešė žemėmis. Po to, sutikęs savišius kareivius, jis nesuprato, ką jie sako, matė tik, kad kruta lūpos, lyg kažko klausia...

Vis dėlto pavyko Antanui pasiekti sanitarinį batalioną. Netrukus padarė operaciją, ir paskui kartu su kitais sužeistaisiais išgabeno atgal, į rytus. Jiems jau baigėsi karas... Žinia apie pergale Antanas pasiekė Judine, mieste prie Volgos. Ten jis išgulėjo ligoninėje kone tris mėnesius. O kai sugrįžo į savo dalinį, ten jau kiti, nepažįstami veidai. Su kovos draugais išsikyrė keliai dar ten, Berlyno prieigose, aršų kautynių su priešu metu.

I namus Antanas Dragūnas grįžo 1946-ųjų pavasarį, žydinti sodams. Buvo

karys tuoj ėmėsi darbo, tapo „Vailoko“ arteles, šiandieninio „Spartako“ fabriko pirmtakės darbininku. Bėgo metal. Antanas neieškojo kur lengviau, kur ilgesnis rublis. Šioje įmonėje jis išdirbo iki pensijos, visa tridešimt metų, dažnai tapdamas socialistinio lenktyniavimo pirmūnu, būdamas pavyzdžiu jaunesniems darbininkams. Nors dabar Antanas Dragūnas pensininkas, bet spartakiečiai nepamiršta jo. Buvusį karį į įmonės veleraną jie kviečia į įvairius renginius, šventinius minėjimus. Turi Dragūnas ką papasakoti jaunimui, yra ką prisiminti. Antano kartos žmonės perėjo sunkius išbandymus, daug pakėlė, pergyveno. Niekad neišdils iš Antano atminties tas pavasaris prie Oderio, tos žūtbutinių mūšių akimirkos.

Nuo tų dienų, jau nemažai vandens nutekėjo Sventosios, daugelis buvusių karių tapo pensininkais. Bet atmintis gyva. Primena ir randai. Stai Antano brolis Jonas grįžo iš karo invalidas, vokiško sviedinio skeveldra išnešė mentę... Žmonos brolis Antanas Dudonis dar užpernai gulė ligoninė, kad gydytojai iš kojos išimtų užsilikusią nuo karo dieną skeveldrą... Ta karo karta, rusių dienų liudininkė žino gyvenimo, šviesios mūsų dabarties kainą. Ir norėtų, kad tai žinotų jų vaikai anukai.

Vyta. Račkaltis

Miestuose ir rajonuose

(Praneša vietiniai laikraščiai)

PAMARIO MELIORATORIŲ DARBAI

Vėl grįžta į Nemuno lankas Darbo Raudonosios vėliavos ordino Silutės MSV melioratoriai. Jie ruošiasi atnaujinti pievas, atvirus griovius keičia drenazu. Kaip praneša „Komunistinis darbas“, šiemet bus rekonstruota du tūkstančiai hektarų lankų, kurios yra pagrindinis mūsų respublikos žolės milto aruodas. Kartu aukštinami ir tvirtinami polderių pylimai, įvedamas automatinis drėgmės reguliavimas, tvarkomi ir taisomi įvairūs melioracijos įrenginiai, taip pat liūčių išplauti keliai.

Įvairūs pamario melioratorių darbai, kurių šiemet jie yra pasiryžę atlikti už dešimt milijonų rublių. Tvarkomos marių krantinės Nidoje, prie būsimos Klaipėdos jacht klubo, baigiamas tvenkti Lokystos upelis Silalėje, pradedama statyti Bartuvos užtvanka Skuodo

rajone. Kintų J. Ciulados žuvininkystės ūkis šiemet gaus 200 hektarų tvenkinių, šilutiškiai meistrai įims jų statybos ir Rusnėje.

GAMYBINIAI VEISLININKYSTES CENTRAI

Lietuvos žemės ūkio akademijos mokomajame ukyje formuojamas 1200 vietų veislinės galvijininkystės centras, informuoja Kauno rajono „Komunizmo vėliavos“ laikraštis. 400 vietų mechanizuota verslė jau naudojama. Prie jos yra laboratorija, sėklinimo sektorius, kitos pagalbinės patalpos.

Kaimyniniame „Balandžio“ kolūkyje pradedamos masiškai auginti grynaveislės Danijos landrasų kiaulaitės ir kuiliukai. Kolūkis teiks grynaveislius landrasus kitiems ūkiams pramoniniam kryžminimui. Nors landrasai lepeni už Lietuvos baltąsias, bet

geresnių bekoninių kondicijų, greit auga, centneriui priesvorio mažiau sunaudoja pašarų.

ZMOGUS, PADOVANOJĘS PARKĄ

Mažajam valstiečiui su nuol Izidoriui Navidanskui buvo tik dvidešimt metų, kai jis prie Kalnėnų kaimo pradėjo sodinti įvairius medžius. Pats juos rinkdavo, skiepydavo, dauginavo, sukrapiškęs litą, nusipirkdavo ir relesnį.

Daugiau kaip prieš dešimtį metų šis I. Navidansko išpuoselėtas kampelis, dabar aprėpęs 60 hektarų, buvo paskelbtas Zemaityjos botaniniu parku. Jį lanko gamtos mylėtojai, specialistai, aukštai vertina savamokslis parko steigėjas atlikęs darbą. I. Navidansko 70-mečio proga Skuodo rajono „Mūsų žodžio“ laikraštis palinkėjo jubiliatui ilgų kūrybinių metų. (ELTA)

Liaudies teatro premjera

KAI JUOKAS — GINKLAS

Anykščių kultūros rūmų liaudies teatras praėjusį penktadienį pakvietė anykštenius į premjerą — A. Gričiaus šešių paveikslų komediją „Buvo, buvo, kaip nebuvo“. Spektaklį režisavo LTSR meno saviveiklos žymus Algirdas Gogelis. Dekoracijos — J. Tvardausko, A. Janušio.

Tiek režisierius, tiek ir visas liaudies teatro kolektyvas nemažai padirbėjo, repletuodamas šį kūrinį. Nors spektaklyje kai kuriems neišgamiems personažams buvo skirtos ir groteskinės šaržo spalvos, tačiau visų aktorių darbai buvo įdomūs, jie parvaizdavo gyvenimišką tiesą motyvuotus personažų paveikslus.

Dar nuo liaudies teatro įkūrimo dienų anykšteinai įpratę scenoje matyti LTSR meno saviveiklos žymus Domicelę Kunčiniene, Povilą Gindrėną, Joną Kajacką. Liaudies teatro vėleranai da-

lyvavo ir šiame spektaklyje. D. Kunčiniene, J. Kajackas liaudies teatro pastatytoose spektakliuose dažniausiai pasirinkdavo komedijines plotmės vaidmenis. Ir šiame spektaklyje J. Kajackas liko ištikimas nusistovėjusiai tradicijai. Negrąžindamas savo personažo, nerodydamas jam užuojautos, pasiūlydamas realistines spalvas, pavaizdavo girtuoklį Gvėrą. D. Kunčinienei atiteko vienas iš pagrindinių vaidmenų. Šį kartą aktorė sukūrė dramaturgo labiausiai mylimą, patį teigiamiausią personažą — Oną Repšienę. Antano motiną, kurios paveikslu autorius norėjo išreikšti liaudies žmogaus sąžiningumą ir išmintį.

Žiūrovų simpatijų susilaukė labai nuoširdžiai ir įtaigiai suvaidintas P. Gindrėno Anupras.

Didžiausias krūvis spektaklyje atiteko Algimantui

Gogeliui, kuris ne tik režisavo komediją, bet ir sukūrė spektaklyje pagrindinį Antano Repšio paveikslą. Tai vienas iš pačių sudėtingiausių personažų, kuriam kaip ir kitiems, neužteko tos pačios spalvos. A. Gogelio Antanas ieško savo vietos gyvenime, savo vidumi tarytum yra pasiryžęs būti teisingu, doru, tačiau sunkumų baimė, valios, o gal ir gyvenimiškos patirties stoka padeda „kombinatoriams“ jį įpinti į gudriai suraizgytą voratinklį. Iš pradžių scenoje matome ryžto kupiną, o vėliau „draugų“ ir žmonos už nosies vedžiojamą silpną žmogų. Tačiau A. Gogelio Antanas ne vienplanis. Jis supranta savo dvasinį pasimėlimą, abejojimą, mąsto ir finale, paklausęs motinos, o gal paklūsus savo vidiniam balsui, suranda jėgų būti pačiu savimi.

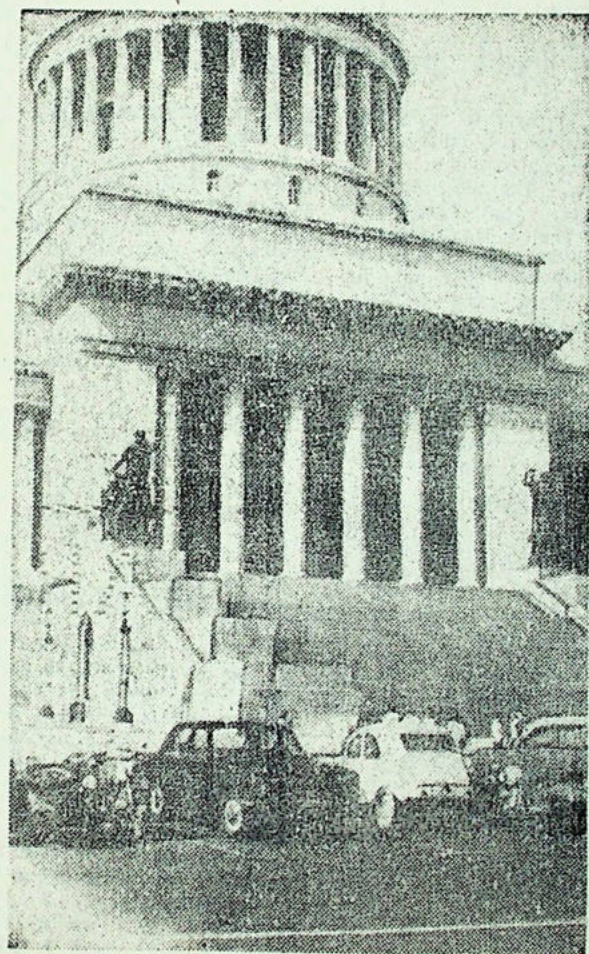
Įdomūs, labai ryškios, gal net kiek sutirštintos satyrinės spalvos nutapyti Diržlo (Rimantas Stelmokas), Antosės Repšienės (Angelė Puikienė) charakteriai. Šie aktoriai sukūrė tipizuotus, apibendrintus savo veikėjų paveikslus.

Bene pirmą kartą liaudies teatro scenoje matėme Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotoją Danutę Katinaitę ir J. Biliūno vidurinės mokyklos darbuotoją Algirdą Stacionį. Savo debiutu šie aktoriai neblogai užsirekomendavo, palikdami žiūrovui nemažus pažadus ateičiai.

Pilnutėlė Kultūros rūmų salė dar kartą parodė jau seniai liaudies teatro pelytą populiarumą. Jis užsitarnautas. Per daugelį metų suteikiant gyvenimą ne vienam dramos kūrinčiui, žiūrovų atmintyje paliekant ne vieną įsimintą personažą, teigiantį žmogaus ir gyvenimo grožį.

Sio spektaklio jėga — satyra ir humoras. Jo šviesoje pavaizduoti žmonių tarpusavio santykiai, apnuogintas ir išjuoktas blogis, nepakantumas jam verčia žiūrovus susimąstyti, nelikti abalینگais. Todėl senokai parašyta Augustino Gričiaus komedija, idomiai perteikta mūsų liaudies teatro aktorių, ir šiandien tebeskamba aktualiai ir kovingai.

M. Telksnytė,
V. Račkailis

Kubos Mokslų akademija Havanoje.

L apkričio pa-
laiga. Mask-
vos gatvėse
ziemės ne-
gailestingai gamioja pasku-
tiniuosius nukritusius me-
džių lapus, žvarbokas oras
praėjusius verčia apsirengti
kuo šilčiau, skubėti į pasto-
ges... Todėl maskviečiai ge-
rokai nusiėmė, kai aerouos-
te pasirodė mes — gru-
pė turistų, vykstančių į už-
sienį ir apsiren-
gusių gana va-
sariškai. O vy-
kome mes į
„Laisvės salą“
— saulėtąją Ku-
bą, todėl patuls
teko palikti
Maskvoje.

„Po penkų
valandų ke-
liones modernus laineris
IL-62 „M“ nusileidžia Ma-
roko sostinėje Rabate. Trum-
pas atokvėpis, ir lėktuvas
vėl kyla į orą. Šį kartą jis
nusileis tik Havanoje —
Kubos sostinėje. O iki Ha-
vanos aerouosto — dar ke-
liolikos valandų kelias. Dvy-
lika valandų tenka skristi
virš Atlanto vandenyno. Ku-
bos nacionalinio didvyrio
Chose Marti vardu pavadin-
tame tarptautiniame Hava-
nos aerouoste mus bičiuliš-
kai sutinka kubiečiai. Auto-
busais vykstame į turizmo
centrą „Tabako“, įsikūrusį
Karių jūros pakrantėje už
60 kilometrų nuo sostinės.
Visą kelią neatitraukdame
akių nuo langų. Mus žavi
viskas: neįprasti vaizdai, ža-
lumynai, dangoraižiai, mies-
tų reklamos, mėlynuojanti
jūra...

Jau patį pirmąjį rytą
pradedame ekskursiją po
Havaną. Kubiečiai mus nu-
veda į savo šalies pasidid-
žiavimą — revoliucijos mu-

ziejų. Įrengtą buvusio dikta-
toriaus Batistos rūmuose.
Sio muziejaus salėse atgyja
įvykiai, kuriems šių metų
sausio pirmąją sukako dvi-
dešimtmeilis...

...1959 metų sausio 1 die-
na. Ši data brangi kiekvie-
no kubiečio, kiekvieno ko-
volojo už šviesų ir naują
rytojų širdžiai. Tą dieną iš
jachtos „Granma“ į Hava-
ną išsilaipino 82 revoliucio-

Havanoje pamatė stauras
gatvėles, keletą neišvaizdžių
paraudotųjų, menkus na-
miūkščius. Taip išėjus am-
žius, kolonizatoriams lenk-
dami nugaras, nuo aušros
iki aušros liedami prakaitą
gyveno neturtingi, beraščiai,
visaip — engiami kubiečiai.
Dabar šios senos gatvės, se-
ni namai — taip pat tapo
savotišku muziejumi. O Ha-
vanoje dabar daugybė dan-

„Laisvės saloje“ pabuvojus

nieliai, kuriems vadovavo
Fidelis Kastro. Žiauriame
mūšyje prieš diktatoriaus
Batistos režimą gyvi liko
vos keli patriotai. Tačiau jie
nugalėjo, nes liaudis buvo
revoliucionierių pusėje. Taip
Kuboje — pirmojoje šalyje
Vakarų pusrutulyje pradeda-
mas statyti socializmas. Pir-
mosios į pagalbą „Laisvės
salos“ gyventojams atsku-
bėjo socialistinės šalys. Mil-
žiniška parama broliškajai
Kubai suteikė Tarybų Są-
junga. Šiuo metu Kuboje iš-
vystyta chemijos, maisto,
lengvoji pramonė, žemės
ūkis, gyventojams teikiama
medicininė pagalba, visiškai
likviduotas neraštingumas.
Ir visa tai pasiekta per dvi-
dešimtį metų, nugalėjus Ku-
bos revoliucijai, nesavanau-
diškai padedant Tarybų Są-
jungai bei kitoms socialisti-
nės sandraugos šalims. Ha-
vanoje dar ir dabar galima
išvysti senąjį miestą — toks,
koks jis buvo kapitalistinės
santvarkos laikais. Senojoje

goražliu, gydymo įstaigų,
mokyklų, institutų, fabriku...
Čia gyvena beveik du mil-
jonai žmonių. Teko Havano-
je pamatyti Kubos Moks-
lų akademiją, kuri įkurta
diktatoriaus Batistos laikų
kongreso rūmuose, pabuvo-
jome labai įspūdingoje Cho-
se Marti vardu pavadintoje
aikštėje, kurioje vyksta vi-
sos pačios gražiausios, pras-
mingiausios Havanos gyven-
tojų šventės.

Įdomios turistinės kelio-
nės metu, kuri tęsėsi dau-
giau kaip dvi savaites, pa-
buvojome įvairiose provinci-
jose, susipažinome su bro-
liškosios Kubos laimėjimais
žengiant socializmo kūrimo
keliu. Didelį įspūdį paliko
susitikimai su medicinos mo-
kykloms bei vieno universite-
to auklėtiniais, tabako fab-
riko darbininkais. Turizmo
centre Gujanoje lankėmės
krokodilų fermose... Visur
stebino pavyzdinga tvarka,

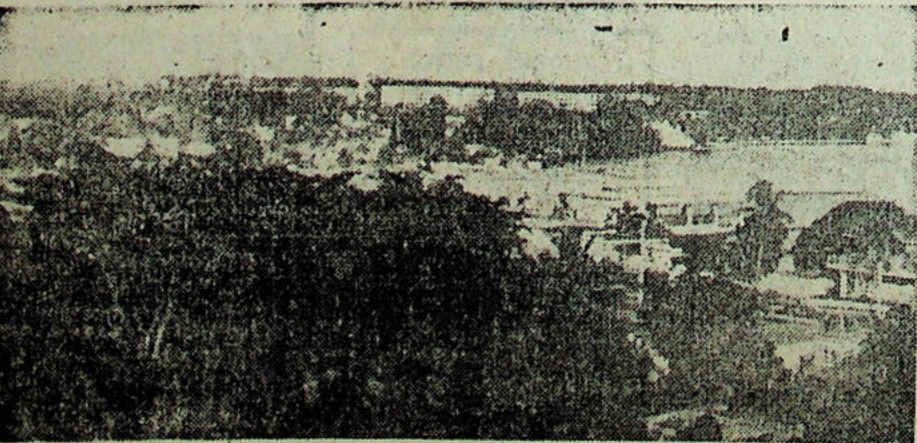
žalumynai, kubiečių darbštu-
mas, gerasirdiškumas. Ne
kartą kalbant su kubie-
čiais išgirdome padėkos žo-
džius Tarybų Sąjungai, ne
kartą buvo prisiminta Ku-
bos revoliucija. Nepamiršta
kubiečiai ir kritusių kovoje
savo liaudies didvyrių. O
pergalė kainavo labai bran-
giai, pareikalavo daug gy-
vybių. Nors revoliucija Ku-
boje prieš dvidešimt metų
nugalėjo, tačiau į „Laisvės
salą“ nuolat įsiverždavo
kontrevoliucionieriai, norė-
dami užgniaužti socialistinę
santvarką. Taip buvo ir 1961
metais provincijoje Plaja
Chiron. Bet išlvermingoji
Kubos liaudis, vadovaujama
Kubos Liaudies respublikos
Komunistų partijos Centro
Komiteto Generalinio sekre-
toriaus Fidelio Kastro Rus,
vėl nugalėjo. Dabar šioje
provincijoje įrengtas muzie-
jus. Po atviru dangumi ma-
tome JAV lėktuvus, tankus,
rėšinas, įvairius ginklus,
kurie buvo nukreipti prieš
Kubą. Dokumental nuotrau-

kos, Kubos liaudies respub-
likos karių, žuvusių kovoje
už socializmą, asmeniniai
daiktai, laiškai — visa tai
byloja apie nepalaužiamą
didvyriškumą, pasiaukojimą,
meilę Tėvynei.

1974 metais Kuboje apsi-
lankęs TSKP CK Generali-
nis Sekretorius draugas L.
Brežnevas kalbėjo: „Revo-
liucinė Kuba niekada nebu-
vo ir nebus vieniša. Tiltas
jau nutiestas per vandenyną.
Tai taikos, brolybės ir
draugystės tiltas tarp Ku-
bos ir Tarybų Sąjungos
liaudies“.

Tą jautėme keliaudami po
„Laisvės salą“, matydami
džiaugsmingus kubiečių veidus,
kylančių statybų pas-
tolius, žalumynuose skę-
siančius miestus ir kaimus.

Romualdas Slavenskas
„Lenino keliu“ kolūkio
stacionariųjų įrenginių
inžinierius,
Vytautas Banys
Elminkų bandymų sties
eksperimentinio ūkio
vairuotojas

Visur mus pasitiko žalumynai, gražūs šiuolaikiniai miestai.

Autorių nuotraukos

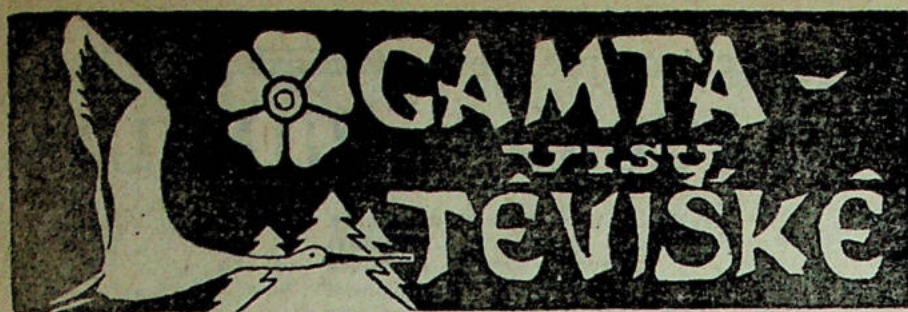
KOLEKTYVINIS DARBAS

Laiskė redakcijai Niūrontų
kaimo gyventojai prašė pa-
keisti autobuso išvykimo lai-
ką, nes pasibaigus mokyklo-
je pamokoms, moksleiviai
neturį kuo parvažiuoti į na-
mus.

Anykščių autotransporto
įmonės viršininkas A. Palc-
vičius pranešė: „Pagal ke-
leivių pageldavimą nuo šių
metų balandžio 1 d. bus pa-
keistas autobuso į Niūronis
išvykimo laikas. Autobusas,
kuris išvykdavo 12,30 val.,
dabar iš Anykščių išvyks
14,30 val.“.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. III. 17

Medžioklės sezonui pasibaigus

1978—1979 metų medžioklės sezonas, kuris buvo sėkmingas: anykštiniai medžiotojai įvykdė visas užduotis. Buvo sumedžiota 80 briedžių, 380 stirnų, 360 šernų, 34 lapės, 3 kiaunės, 232 kiškiai ir sugauta 15 bebrų. Nežiūrint į tokį kanopinių žvėrių sumedžiavimo kiekį 1979 m. vasario 18 d. atlikta žvėrių apskaita parodė, kad kanopinių žvėrių nesumažėjo, net padidėjo, sumažėjo tik smulkioji fauna — kiškiai, kurapkos. Buvo priskaičiuota 264 briedžiai, 61 elnias, 1324 stirnos, 478 šernai, 3100 kiškių, 173 kiaunės, 7 vilkai, 237 lapės, 156 mangutai, 2587 kurapkos. Žvėrių gausėjimas — tai

visų medžiotojų, gamtos bičiulių rūpinimosi jais rezultatas. O turint omeny šią šalį, gilia žiemą, miškų ir laukų gyventojams be žmogaus pagalbos tikrai sunkiau būtų sekęsi. Kaip toliau tvarkysime medžioklės ūkį, kas dar nepadaryta, kokie planai ir užduotys 1978—1984 metų medžioklės sezonui, aptariama šiomis dienomis medžiotojų būreliuose vykstančiuose susirinkimuose.

Netrukus atels baltas — plėšrūnų naikinimo mėnuo. Pas mus labai gausu pilkųjų varnų ir šarkių. Jos daro didelę žalą faunai. Lizduose sūslas paukščių kiaušinius, pačius jauniklius, pa-

čiumpa ir mažus kiškučius. Tad jau dabar medžiotojų būrelių valdybos turi numatyti konkrečias užduotis kiekvienam medžiotojui, kurias reikės įvykdyti balandį — plėšrūnų naikinimo mėnesio metu.

Sutinkamai su Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1978 m. gruodžio 26 d. nutarimu, kad nereikėtų gausuoti medžiotojams ir žvejams, dirbantiems liaudies ūkyje, medžioklės ir žūklės ūkis nuo kovo 1 d. priiminėja lankytus nuo 9 val. iki 19 val., o taip pat pietų pertraukos metu.

R. Kirslys
Anykščių eksperimentinio-
parodomojo medžioklės ir
žūklės ūkio direktorius

Medžiotojų ataskaitinis

„Puntuko“ medžiotojų būrelyje įvyko ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas. Pranešimą apie būrelio nuveiktą darbą padarė šio būrelio vadovas Kęstutis Zigas. Jis pažymėjo, jog neblogai buvo vykdomos eksportinės užduotys: sumedžiota 9 briedžiai, 23 šernai, 42 stirnos. Prie eksportinių užduočių įvykdymo daug prisidėjo medžiotojai J. Baltranas, V. Pociūnas, V. Aviža, S. ir M. Skorochođovai, J. Pakalnis, A. Valtūnas, A. Dragūnas ir daugelis kitų.

Ši žiema miškų gyventojams buvo labai sunki. Daug sniego ir įšalų vietomis siekė iki 1 metro 20 cm. To-

dėl žvėrimis grėsė „baltasis badas“, reikėjo jiems padėti. Kad nekęstų žvėreliai „haltojo bado“, puntukiečiai tam paruošė 20 tonų bulvių, 10 tonų obuolių išspaudų, nemažai šieno, šakniavaisių. Kurapkoms, kur jos daugiausiai lankosi, buvo padarytos slėptuvės, paberta joms maisto.

Kovo mėnuo dar sunkus metas žvėreliams ir paukšteliams, dar jiems reikalinga globa. Globojant mūsų fauną gerai pasidarbavo I. Urbonavičius, A. Malinauskas, V. Aviža, J. Pakalnis, J. Baltranas ir kiti medžiotojai.

Susirinkime kalbėjo medžiotojai S. Skorochođovas,

V. Pociūnas, J. Baltranas. Eksperimentinio medžioklės ūkio direktorius R. Kirslys minėjo dar pasitaikancius būrelio valdybos darbo trūkumus, kalbėjo apie medžioklės ūkio tvarkymo darbus, tolimesnius medžiotojų uždavinius.

Susirinkime buvo išrinkta nauja būrelio valdyba, kuriai vadovauti vėl patikėta K. Zigui.

A. Nemickas

Žiemos valzdas — nuotraukose

Apsnigti šilai, kalvos ir kloniai, sniego „kepurėmis“ pasidabinusios eglijės, šerkšnų sidabruotos šakos, šalčio raštai, upe plaukiantis žas, pro šarmotą giraitę sukančios kelias... Daug įspūdingų žiemos valzdų užfiksavo anykštiniai fotografai A. Motiejūnas, J. Juvėničius, A. Janušis. Jų nuotraukos išskabintos Anykščių kultūros rūmų foje atkreipia čia atsilankančiųjų dėmesį. Kiekvieną žveglančiąjį i fotografų darbų maloniai nuteikia tos objektyvo pagalba sulaukytos ir įamžintos žiemos akimirkos, žavi autorių leikojimai grožio gamtos valzduose, mokėlimas ji žvegliti.

Reikia tikėtis, kad šie fotografai dar ne kartą pradžiugins anykštinus savo naujomis nuotraukomis, jas matysime surengtose parodose.

A. Ruglins

Savartynas... mieste?!

Vanduo nuo seno laikomas gyvybės šaltiniu, sveikatos, švaros ir grožio simboliu. Dėl vandens švarumo apsaugos priimta nemažai nutarimų, o neklauždomas už vandens teršimą numatytos netgi baudos.

Anykščių mieste, prie Kolūkiečių ir Opansko gatvių sankryžos yra vandens baseinėlis. Šiame baseinėlyje net sausrymečiu neišsenka vanduo, nes jį papildoma požeminiai vandenys. Tokioje kalvoje vanduo tal lyg perlas dykvielyje. Šiuo vandeni aplinkinių ir net tolimesnių sodybų gyventojai gaivina vasarą nuo karščio leipstančias gėles, medelius, daržus. Baseinėlis buvo iškastas priešgaisrinės apsaugos darbuotojų rūpestiu. Tai labai reikalingas, teikiantis visokeriopą naudą vandens šaltinis. Tinkamai jį sutvarkius ir išvalius, puoštų netgi aplinka. Tam ypatingų lėšų nereikia.

Pasklido gandas, kad baseinėlis bus naikinamas. Tuo

pasinaudojo nesąžiningi piliečiai ir jo krantus pavertė savartynu. Čia pilami pešiniai, šlakas ir netgi šiukšlės. Pasidžiūję pavasarinei saulel iš po sniego lenda kupstal šių „grožybių“, tie nešvarumai suplauks į vandenį.

Ar nevertėtų šios vietos apsauga ir švara pasidomėti atitinkamoms organizacijoms. Savartynas greta gatvių sankryžos ir maisto produktų parduotuvės miesto nepuošia.

J. Bagdonas
Kolūkiečių gatvės
gyventojas

Biologinis gamtos skydas

Nuo seno žmonės stebia, kad miestuose, laukuose ir miškuose būtų kuo daugiau paukščių. Ir tai suprantama. Paprasta gegutė per dieną sunaikina iki 2000 kenksmingų vabzdžių. Kregždė per vasarą sušėla apie milijoną mažųjų ir uodų. Suopų lizdas per sezoną sunaikina ne mažiau kaip tūkstantį pilkųjų lauko pelių, kurių kiekviena per metus gali suėsti iki kilogramo grūdų.

Daugiau kaip 150 įvairių sparnuotųjų augalų sargybinių parodyta teminėje parodoje „Paukščiai kovoje su žemės ūkio kultūrų kenkėjais“, kuri veikia TSRS LOPP paviljone „TSRS gamtos apsauga“. Čia galima sužinoti ir apie tai, kad, pavyzdžiui, fazanai per lizdinių laikotarpį sušėla iki 4 tūkstančių kolorado vabalų. Dalis Ukrainos ūkių kovoje su šiuo piktu bulvių kenkėju jau beveik visiškai atsisakė chemikalų.

(TASS-ELTA)

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gyventojų dėmesul

Visuose paruošų supirkimo punktuose superkami teiliukų skrandukai ir mokama už 1 rūš. 1 št. 3,20 rub., II rūš. — 2,56 rub., III rūš. — 1,92 rub. Skrandukai yra naudojami fermentų gamybai, todėl jie turi būti atitinkamai paruošti ir atitikti valstybinio standarto reikalavimus. Negalima jų plauti vandeniu, sudyti, reikia tik nuriebalinti, išspausiti turinį, išpūsti ir išdžiovinti. Tinka tik karvės maitintų ir nekritusių teiliukų skrandukai. Neišmeskite taip vertingos ir reikalingos mūsų pramonei žaliavos, bet parduokite valstybei. Visuose paruošų supirkimo punktuose superkami rūkyti lašiniai, mokama už 1 kg 2,40 rub. Punktuose ir kalmo parduotuvėse superkami kiaušiniai, mokama už 10 št. 1 rub., bičių medus, už 1 kg mokama 3 rub., taip pat įvairios antrinės žaliavos. Priešpriešinė prekybai yra įvairių jums reikalingų prekių. Paruošų kontora

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame „Ažuolo“ kolūkio valdybai, pirmininkui A. Urbonui, valruotojams, mechanizatoriams, specialistams, partinei komjaunimo ir profsąjunginei organizacijoms, gyvulininkystės ir laukininkystės darbuotojams. Kurklų vidurinės mokyklos IX klasės mokiniai ir auklėtojai, giminės, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Juozą Kavaliauską. Žmona ir vaikai

JUOZUI TUMUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai, nuoširdžią užuojautą reiškia
Geležinkello 13-to kello ploto darbuotojai.

PRANUI KARVELIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamutei, nuoširdžią užuojautą reiškia
Mikulėnų, Grašių ir Čenių šeimos.

Būkime pasiruošę potvyniui

Slais metas gausiai iškrito sniego. Tad reikia tikėtis, jog gali būti didelis pavasario potvynis. Visuose melioraciniuose grioviuose, tvenkiniuose, o taip pat nusausintose žemėse iš rudens susitelkęs vanduo šaldamas ledu aptraukė tilių ir pralaidų bel filtrų sienelės, užtvankų pylimus ir griovių šlaitus. Be to, visi grioviai pripusyti, pilni sniego. Prie užsikimšusių pralaidų susitelkęs vanduo gali išgrauti melioracinius įrenginius, pylimus, sutvirtinimus.

Ūkių specialistams ir melioratoriams reikia skubiai patikrinti savo ūkių ribose esamų melioracinių įrenginių būklę, išaiškinti galimas grėsmes išgriovimams. Sudaryti avarijų grėsmėms likviduoti darbo brigadas ir nukaroti ledą nuo tilių ir pralaidų sienelių, užtvankų stiprinimų, griovių, šlaitų, filtrų ir kitų įrenginių, kur ledas gali iškelti įrenginio elementus. Pralaidų angas išvalyti nuo sunęsto sniego. Nuo pasėlių nuleidinėti vandenį.

Zemės ūkio dirbantieji ir specialistai, būkime pasiruošę sutikti pavasario potvynį ir užtikrinkime, kad tas potvynis nepadarytų nuostolių. Iš anksto pasiruošę, ėmęsi priemonių, išvengsime bet kokių avarinių sugrovimų ar sugadinimų.

V. RAISELIS

Anykščių sausinimo sistemų valdybos
vyriausias inžinierius

Tvenkinys prie Ratnyčėlės

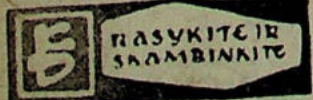
Prie „Saulės tako“, kurį pamėgo poilsiaujantys Druskininkuose, rašo Varėnos rajono laikraštis „Raudonoji vėliava“, šiemet bus užbaigtas rengti maždaug 24 hektarų tvenkinys.

Prie tvenkinto poilsiautojams suprojektuoti tilteliai, stebėjimo aikštelės, valčių prieplaukos. Čia pat esanti pušyną numatyta paversti poilsio parku. (ELTA)

Gulbės nepabūgo ir sniego.

J. Juvėničiaus nuotr.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83
«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшайского районного комитета КП Литвы и Аникшайского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsak. Nr. 478